

ІАΝΝΩΑΡІА 18

ЗА СВЯТАГО АТАНАСІА.

Похваляему праведнику, возвеселятся людіе.

Благослови отче!

Благочестивы христіаны, много человекъ има на този свѣтъ, та кога видатъ нѣкого чловѣка богатъ, или властитель, или облеченъ свѣтло, тѣ го хвалятъ и уклажаватъ: зашто живѣе благополучно. Но тѣмъ же чловѣкъ не сѣ за похвалъ нити за уклажаніе: зашто тѣмъ слава е временна и това богатство е непостоянно и за малко време, и подиръ смъртъ тѣмъ слава сѣ разсипва и погива. Богатството остава на другого а той отива голъ безъ нищо въ землѣтъ. Но случавася на мнозина да изгубятъ богатството и славятъ оци въ живота си, които преминуватъ презъ рѣцѣтъ имъ като снъ или сѣнка, а тѣ оставатъ сѣ голи рѣцѣ, наскърбени и послѣдни сиромаси посрамени и отчаяни. Таквази е свѣтовната слава непостоянна. Само едната докродѣтель е постоянна вѣчна похвална и блаженна.

Помыслете колко силни богати и славни чловѣкъ преминаха на този свѣтъ, и гдѣ отъ тѣхъ една похвална слѣда (дирѣ) но „память ихъ погине сѣ шѣмомъ“. Макаръ и да има нѣкой отъ тѣхъ помѣнъ за нѣкое юначество, или за нѣкое свѣтловн управленіе, но напраздно и безполезно. Само докродѣтелнитѣ и сватитѣ чловѣкъ имѣтъ похвалъ невгасимъ, славъ безсмъртнъ и вѣчно уклаженіе: зашто сѣкой чловѣкъ, сѣ радость поманѣва тѣхнитѣ имена, каквото дѣма премѣдрый Соломонъ: „похвалѣмъ праведникъ возвеселятся людіе“. Тѣмъ и нѣ днесъ радостно празнуваме прекраснъ праздникъ на великаго Іерарха Атанасіа пѣтріарха александрійскаго, когото прославяваме, уклажаваме сѣ веселы пѣсни, и сѣ просвѣщаваме дѣховно. И не само него, но и сѣкога, кога празнуваме памятьтъ на кожѣитѣ угонницы, като гледаме чи тѣхната память свѣти като свѣци и просвѣщава нашитѣ дѣши зашто като сѣдшаме тѣхното живѣаніе повдигаме на ревность и управаме нашы животъ по правы пѣтъ: понеже Богъ тѣхъ изералъ, прослави-